

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ ДРУКАРСТВА

КАФЕДРА ІНФОРМАЦІЙНОЇ, БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ

РИТОРИКА

**Навчальна програма, варіанти контрольних робіт
і методичні настанови до їх виконання
для студентів спеціальності
029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»
дистанційної форми навчання**

ЛЬВІВ — 2020

УДК 808.5
Р 55

Навчальна програма, варіанти контрольних робіт і методичні настанови до їх виконання з дисципліни «Риторика» для студентів заочної форми навчання спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» розглянуто і схвалено на засіданні кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи Української академії друкарства,
протокол № ____ від «___» _____ 2020 року

Укладачі:

Н. Н. Зубко, канд. іст. наук, доц. кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи

О. В. Антоник, канд. філол. наук, доц. кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи

Риторика : навчальна програма, варіанти контрольних робіт і методичні настанови до їх виконання / Укр. акад. друкарства ; [укл.: Н. Н. Зубко, О. В. Антоник]. — Львів : УАД, 2020. — 20 с.

© Н. Н. Зубко, 2020

© Українська академія друкарства, 2020

ЗМІСТ

Вступ	4
Зміст навчальної дисципліни «Риторика»	6
Методика виконання контрольної роботи	12
Варіанти контрольної роботи	14
Список рекомендованих джерел	17
Додаток А. Зразок оформлення титульної сторінки	19

ВСТУП

Красномовство належить до тих мистецтв, які все здійснюють і всього досягають словом... Адже воно зібрало й тримає у своїх руках, можна сказати, сили всіх мистецтв
Платон

Багато століть, починаючи від античних часів, риторика посідала одне з найпочесніших місць серед інших предметів, що їх вивчали в різноманітних навчальних закладах. Таке шанобливе ставлення до риторики можна зрозуміти, якщо врахувати, що вона навчала одного з найбільш життєво необхідних для людини умінь — мистецтва красномовства.

Риторика — це наука про способи підготовки та виголошення ораторської промови з метою певного впливу на аудиторію. Вона розвиває в людини систему особистісних якостей: культуру мислення (самостійність, самокритичність, глибину, гнучкість, оперативність, відкритість мислення, ерудицію), мовлення (правильність, виразність, ясність, точність, стислість, доцільність), поведінки (ввічливість, тактовність, коректність, розкутість), спілкування (повага до співрозмовника через вивчення його інтересів, управління поведінкою аудиторії, залучення однодумців, відповідальність за своє слово), виконавської майстерності (виразність та доцільність жестів, міміки, правильність дикції та інтонації) тощо¹.

Завдання вивчення дисципліни студентами спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»:

- ознайомити зі здобутками світової риторики;
- виявити закономірності основних етапів становлення і розвитку риторики в Україні;
- з'ясувати статус сучасної риторики та її зв'язки з іншими науками;

¹ Куньч З. Й., Городиловська Г. П., Шмілик І. Д. Риторика : підручник / Нац. ун-т «Львівська політехніка». Львів : Вид-во Львівської політехніки, 2016. С. 13.

- опанувати основні аспекти психології та культури мовного спілкування;
- проаналізувати особливості різних форм спілкування людей у колективі;
- осягнути теоретичні засади підготовки усного публічного виступу;
- сформувати практичні вміння та навички ведення нарад, дискусій, виголошення промов.

У результаті засвоєння студентами навчального матеріалу вони повинні знати:

- етапи розвитку риторики;
- історичні традиції риторики;
- статус сучасної риторики;
- основні аспекти психології та культури мовного спілкування;
- теоретичні засади підготовки промови;
- особливості різних форм ділового спілкування.

У результаті набутих у процесі вивчення навчальної дисципліни знань студенти повинні вміти:

- добирати матеріал для підготовки промови;
- організувати нараду, дискусію;
- підготувати інформаційну, агітаційну та розважальну промови;
- скласти розгорнутий план виступу, тези доповіді;
- виступати перед аудиторією, дотримуючись законів риторики.

Це навчально-методичне видання допоможе студентіві написати контрольну роботу, підготуватись до складання іспиту з дисципліни «Риторика».

ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «РИТОРИКА»

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І ІСТОРИЧНІ ВИТОКИ РИТОРИКИ

Тема 1. Вступ. Риторика як мистецтво, наука і навчальна дисципліна

Предмет і основні завдання курсу риторики. Мета, завдання і структура дисципліни. План лекційних, семінарських і практичних занять, особливості самостійної та індивідуальної роботи. Основні джерела вивчення дисципліни.

Поняття «риторика». Риторика як мистецтво і наука. Зв'язок риторики з іншими науками: з філософією, психологією, мовознавством, логікою, етикою тощо.

Володіння основами ораторського мистецтва — важлива ознака загальної культури людини. Слово як головний інструмент спілкування між працівником і користувачем інформаційних установ. Ораторське мистецтво у роботі фахівця з інформаційної, бібліотечної, архівної справи.

Тема 2. Зародження і розвиток світової риторики

Риторичний ідеал як історично й суспільно зумовлена система загальних вимог до мовлення та мовленнєвої поведінки носія певної культури, що відбиває її естетичні та етичні цінності.

Ораторське мистецтво давнього світу. Основні риси риторики Давнього Сходу, Давньої Месопотамії, Давнього Єгипту, Давньої Індії, Ірану та Китаю. Античне ораторське мистецтво. Виникнення і розвиток риторики в Давній Греції. Розвиток риторики у Стародавньому Римі. Красномовство біблійних проповідників.

Ораторське мистецтво в Середні віки. Формування засад середньовічного європейського красномовства. Візантійська теорія риторики. Розвиток риторики на Заході. Роль Корану в становленні арабо-мусульманського красномовства. Розвиток риторики в Європі нового часу.

Неориторика — сучасний етап розвитку риторичної теорії і практики. Аргументативна риторика. Лінгвістична риторика Ролана

Барта, Умберта Ека, Юрія Лотмана, Цветана Годорова та ін. Риторика як спічрайтинг: теорія і практика підготовки усних публічних виступів для різних сфер діяльності. «Чорна риторика» Карстена Бредемайера як техніка маніпулювання комунікативними практиками.

Тема 3. Зародження української риторики та її розвиток за часів Київської Русі

Найдавніші пам'ятки красномовства. «Велесова книга». «Слово» князя Святослава. Усна народна творчість про проблеми красномовства. Українські народні прислів'я та приказки про силу й красу слова, про правила спілкування. Риторична наука в Київській Русі. Ораторська проза Київської Русі. «Повчання дітям» Володимира Мономаха. «Слово про закон і благодать» митрополита Іларіона. Проповіді Кирила Турівського. Відомий київський проповідник Клим Смолятич. Юрій (Георгій) Зарубський. Давньоруські «Слова». «Слово якогось отця до сина свого» («Ізборник» Святослава 1076 року).

Тема 4. Розвиток ораторського мистецтва в Україні XIV–XVII ст.

Розвиток проповідництва. Григорій Цамблак. Кирило Транквіліон-Ставровецький. Станіслав Оріховський-Роксолан. «Про турецьку загрозу слово друге (до польського короля Сигізмунда)». Послання як жанр красномовства. Іван Вишенський. «Послання до єпископів».

Латиномовна українська риторична спадщина XVII — початку XVIII ст. Києво-Могилянська академія. Теоретичні положення латиномовних «Риторик». Феофан Прокопович як теоретик ораторського мистецтва. Його праця «Про риторичне мистецтво».

Славетні «ритори українські». Зародження риторичної науки давньою українською мовою. Мелетій Смотрицький. Посібники із закордоння. Йоанникій Галатовський. «Наука, альбо способ зложення казання».

Тема 5. Риторика в Україні XVIII — початку XX ст.

Курси теорії словесності. Українське проповідництво. Григорій Сковорода. Григорій Сковорода. «Про святу вечерю, або про вічність». Церковне проповідництво. Отець Маркіян Шашкевич — український проповідник. Маркіян Шашкевич. «Проповідь Слова Божого на рожество Пресвятої Богородици». Красномовство Тараса Шевченка. Митрополит Андрей Шептицький як проповідник. Андрей

Шептицький. «Пастирське послання до духовенства та народу. Наша Державність». Іван Франко як оратор. Іван Франко. «Промова на ювілеї з приводу його 25-літньої діяльності».

Відродження українського риторичного вчення на початку ХХ ст. Посібники Дмитра Загула та Володимира Домбровського.

Тема 6. Риторика в Україні ХХ — початку ХХІ ст.

Риторика в радянські часи. Використання здобутків риторики партійними пропагандистами. Дисиденти і риторика.

Відродження риторики в незалежній Україні. Визначення сучасної риторики: теорія та майстерність ефективного (доцільного, впливового, гармонійного) мовлення. Промовці в українському парламенті. Умови успішного мовлення: забезпечення взаєморозуміння між людьми, конструктивного розв'язання конфліктів, об'єднання учасників спілкування, гармонізація стосунків промовця та адресата. Сучасні підручники та посібники з риторики.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II

ОСНОВИ ОРАТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Тема 7. Види і жанри ораторського мистецтва

Класифікаційні підходи до вивчення видів ораторського мистецтва. Основні види красномовства (агітаційні, інформаційні, розважальні). Історія зародження і розвитку видів ораторського мистецтва. Суть понять «мовленнєвий жанр» і «риторичний жанр».

Жанри ораторського мистецтва: громадсько-політичне красномовство (політичні промови, виступи на мітингах, агітаційні промови, лекції на громадсько-політичні теми); академічне красномовство (наукова доповідь, навчальна лекція, науково-популярний виступ); судове красномовство (адвокатська, або захисна, промова, звинувачувальна промова); дипломатичне красномовство; соціально-побутове красномовство (ювілейна промова, застільна промова, або тост, поминальна промова тощо); церковне красномовство.

Тема 8. Підготовка промови, її композиція

Вибір теми відповідно до індивідуальних нахилів та інтересів промовця. Визначення мети промови — інформувати, переконувати, закликати слухачів до дії як цільової настанови. Чітке усвідомлення мети — чинник цілісності й дієвості виступу.

Добір матеріалу. Звертання до різноманітних джерел (книжок, статей, свідчень очевидців). Складання бібліографії. Записування прочитаного. Фіксування власних думок, пов'язаних з темою виступу.

Урахування особливостей аудиторії, перед якою заплановано виступ. Продумування прийомів, які допоможуть промовцеві встановити контакт зі слухачами.

Вступ промови. Його мета: викликати зацікавлення аудиторії та оволодіти її увагою, встановити контакт з аудиторією і завоювати її довір'я, підготувати сприятливу психологічну атмосферу для сприйняття промови. Прийоми, що викликають інтерес слухачів на початку промови (цікавий факт, парадоксальна ситуація, апеляція до авторитетів, жартівливе зауваження).

Головна частина промови. Засоби утримання стійкої уваги: створення максимально чіткої логічної структури, коли промовець проводить одну думку; елементи сюжетності; побудова лекції у вигляді ланцюжка засновків і висновків. «Інтрига» в композиційній побудові лекції. Засоби подолання «кризи уваги».

Індуктивний метод побудови головної частини промови: рух думки від конкретного до загального. Дедуктивний метод: рух думки від загального до конкретного. Поєднання індуктивного та дедуктивного методів. Історичний (хронологічний) принцип у лекціях на історичну або біографічну тематику.

Завершальна частина промови. Її мета: підсумувати сказане, закріпити і посилити враження від виступу; поставити перед аудиторією завдання; закликати аудиторію до безпосередніх дій. Методи досягнення такої мети: коротке повторення основних проблем чи висновків промови; узагальнення сказаного; застосування яскравого прикладу, цитати, розгорнутої метафори, що акцентують на потрібній для утвердження промови думці; проголошення гасла, в якому стисло й енергійно формулюється завдання, заклик до дії.

Тема 9. Психологія та культура мовного спілкування

Фактори, що зумовлюють прихильне ставлення до мовця: зовнішній вигляд, уміння гарно поводитися, внутрішні якості особистості, вміння спілкуватися з людьми. Суть приязної поведінки: доброзичливе ставлення до співрозмовників; виявлення ініціативи у привітних стосунках, усмішка; ведення розмови довірливим тоном; підкреслення своєї згоди із співрозмовником.

Проблема некомунікабельності окремої людини, шляхи її розв'язання. Поради сором'язливим: обдумувати заздалегідь, як висловитися якомога точніше і стисліше; говорити не поспішаючи; постійно тренуватися в мовленні. Маломовність і балакучість — крайнощі, яких треба уникати.

Культура мовного спілкування — яскравий показник вихованості й освіченості людини. Додержування принципу «ніщо не дає права бути неввічливим у розмові»: ні погане самопочуття, ні неприємності на роботі, ні втома, ні відсутність вільного часу.

Фальшиві «цінності» (агресивність, безапеляційність, криклива тональність мови, вуличні жаргонізми, лайка), що стали престижними у мовному спілкуванні певних соціальних груп. Подолання грубості та брутальності — серйозна соціальна і морально-етична проблема.

Людина у колективі. Встановлення добрих стосунків між людьми — передумова успіхів колективу. Основні засади добро-зичливої атмосфери у колективі: вміння визнавати здібності колег, здатність схвально оцінювати їх вчинки, тактовність при вказуванні помилок або недоліків, уміння ставити вимоги і завдання.

Тема 10. Засоби активізації уваги слухачів

Поняття інформаційної новизни. Інформаційна новизна та увага слухачів. Рухи, поза, жести й міміка під час публічного виступу як фактори впливу на увагу слухачів. Голос, темп мовлення, паузи, наголошення на окремих словах, реченнях та частинах промови та їх вплив на слухачів.

Усне змалювання пейзажу, портрета, події, конкретної життєвої ситуації як засіб ілюстрації та активізації уваги аудиторії. Порівняння, алегорія, метафора, невеличкий анекдот, притча як ілюстрації висловленої думки. Усне ілюстрування на початку й наприкінці промови. Хронологічний спосіб подачі матеріалу в лекціях на біографічну тему як засіб утримання уваги слухачів.

Створення відчуття впорядкованого поступального руху в розвитку теми промови. Риторичне запитання — один з найдієвіших засобів пожвавлення уваги слухачів. Елементи драматизації — конфлікт, очікування, розв'язка. Усне малювання і створення в промові елементів драматизації. Мистецтво цитування. Підготовка слухача до сприймання цитати. Створення психологічної ситуації «очікування цитати». Гумор. Жартівливі приклади.

Тема 11. Невербальні засоби усного мовлення

Особливості невербального спілкування. Функції невербальних засобів та їхня. Оптичні засоби спілкування. Використання кінесичних засобів. Особливості акустичних засобів спілкування. Таксико-кінетичні засоби спілкування. Просторово-часові засоби спілкування.

Тема 12. Культура ораторської мови

Гарний стиль висловлювання як засіб привернення уваги слухачів. Загальні ознаки мовної культури оратора: правильність і багатство мови; стислість, ясність і точність, емоційність. Необхідність утримуватися від зловживання запозиченими словами й термінами, пояснювати їх значення слухачам.

Рекомендації щодо мовного самовдосконалення: спостереження за власною мовою і мовою інших людей; самостійний аналіз «секретів» ефективного мовного вираження і впливу.

Робота, спрямована на збагачення словникового запасу: читання творів авторитетних авторів, прослуховування й аналіз мови кваліфікованих ораторів. Робота зі словниками.

Тема 13. Виразальні засоби риторики: тропи і фігури мовлення

Тропи (порівняння, метафора, метонімія, протиставлення, алегорія, гіпербола, парадокс), їхні риторичні можливості. Дотеп, гумор, іронія. Риторичні фігури (риторичні запитання, звертання, ствердження). Антитеза як фігура мовлення Риторичні функції градації і повтору. Період як засіб ритмізації мовлення. Уведення чужого мовлення (цитування, афоризм). Фігури, що забезпечують емоційний контакт: схвалення, применшення, поступка. Риторичний аналіз мовлення.

МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Контрольна робота є однією з важливих форм закріплення, поглиблення і узагальнення знань студентів-заочників в процесі опанування дисципліни «Риторика». Студент повинен завершити і здати контрольну роботу на кафедрі інформаційної, бібліотечної та книжкової справи до початку заліково-екзаменаційної сесії, щоб після перевірки викладача мати час на доопрацювання. Лише врахувавши зауваження і здійснивши необхідні виправлення, студент захищає роботу й допускається до складання іспиту.

Вибір варіанта

У методичних вказівках вміщено десять варіантів контрольних робіт. Студент повинен виконати один, обравши його згідно з останньою цифрою номера залікової книжки. Наприклад, ЗБА–2018–07 — варіант № 7, ЗДк–2016–20 — варіант № 10.

Структура контрольної роботи

Контрольна робота повинна складатися із таких частин: титульної сторінки, плану, вичерпних відповідей на питання, тлумачного словника термінів, списку використаних джерел.

На *титульній сторінці* зазначають: повну назву вищого навчального закладу і кафедри, вид роботи, прізвище й ініціали студента і викладача, місто і рік виконання (дод. А).

У *плані (змісті)* подають структурні частини роботи (згідно з отриманим завданням) у тій послідовності, в якій вони подані в основному тексті.

Перше питання передбачає характеристику певного роду або жанру красномовства, виду промови. *Друге питання* присвячено особливостям підготовки промови, її композиції, особливостям виголошення й аналізу публічного виступу. У *третьому питанні* необхідно висвітлити особливості ораторської майстерності відомого риторика.

У *словниковій частині* слід навести визначення риторичних термінів, скориставшись для цього довідковими виданнями з риторики.

За бажанням роботу доповнюють додатки. У них варто подавати рисунки, таблиці, схеми тощо. Додатки нумерують великими літерами

української абетки за винятком Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь (до прикладу: додаток А, додаток Б і т. д.), і обов'язково дають їм назву.

Список використаних джерел укладають за абеткою і оформляють за правилами, установленими чинними стандартами.

1. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання: ДСТУ ГОСТ 7.1:2006.
2. Бібліографічний запис. Заголовок. Загальні вимоги та правила складання: ДСТУ ГОСТ 7.80:2007.
3. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила: ДСТУ 3582:2013.

Окрім прізвища автора і назви праці, в описі обов'язково подають вихідні дані (місце і рік видання, назву видавництва). Опис здійснюють за наведеною далі схемою (курсивом виокремлено факультативні елементи; напівжирним шрифтом акцентуємо увагу на вживанні малої і великої літери).

Заголовок опису². Основна назва [*Загальне позначення матеріалу*]³ = Паралельна назва : відомості, які відносяться до назви / відомості про Авторство⁴ чи Відповідальність ; про інших Осіб. — Відомості про повторність видання⁵ / Відповідальність за видання. — Зона специфічних відомостей. — Місце видання : Видавництво, рік. — Фізична (кількісна) характеристика⁶. — (Серія і підсерія ; №, т.). — Примітки (додаткова інформація від бібліографа). — ISBN.

Правила бібліографічного опису детально вписані в інструкції, яка доступна за адресою http://www.ukrbook.net/zakony/bib_opys.pdf.

² У заголовках творів одного, двох і трьох авторів зазначається ім'я першої особи без слів «та ін.» .

³ Загальне позначення матеріалу, а саме — [Текст], [Електронний ресурс], [Образотворчий матеріал], [Ноти], [Карти], подають в описі за умови, що до списку увійшли документи різних видів, а не тільки друки.

⁴ Повторюються імена авторів у точності до форми запису на титульному аркуші. Можна обмежитися відомостями про першого, додавши [та ін.], напр.: / Олена Стороженко [та ін.]

⁵ Відомості про видання наводять у формулюванні і послідовності, зазначеній у джерелі інформації: порядковий номер не виноситься на перше місце, а додаткові відомості про видання (репринтне, стереотипне, доповнене, виправлене тощо) та перші відомості про відповідальність, що відносяться до конкретного зміненого видання, є обов'язковими елементами, напр.: . — Вид. 2-ге, допов.

⁶ Кількісну характеристику подають тими цифрами (римськими чи арабськими), які використані у документі. Невраховані аркуші перераховують і записують арабськими цифрами у квадратних дужках після сторінок через кому, напр.: — V, 327, [3] с. : іл.

Студент повинен покликатися на праці, звідки взято певні ідеї, концепції, твердження, положення, цитати. Для цього зазначають в тексті порядковий номер позиції зі списку використаної літератури та сторінку, розміщуючи їх у квадратних дужках: [8, с. 111].

Оформлення роботи

Текст контрольної роботи пишуть чітким розбірливим почерком в учнівському зошиті (18–24 сторінок) або роздруковують на аркушах паперу формату А 4 (14–20 сторінок). Для складання тексту використовують шрифт Times New Roman текстового редактора Word (кегель — 14 п, міжрядковий інтервал — 1,5). Довкола тексту на сторінці залишають береги таких розмірів: зліва — 25 мм, справа — 10 мм, знизу й зверху — 20 мм. Роботу слід вчитати і переконатися, що вона не містить орфографічних, пунктуаційних або стилістичних помилок, опісок і одруків.

Оцінювання контрольної роботи

Роботу не допускають до захисту, якщо вона подана викладачеві невчасно, виконана сторонньою особою, не відповідає поставленим завданням, неправильно або вкрай недбало оформлена. При оцінюванні контрольної роботи враховують, наскільки глибоко і повно висвітлено питання, логічно, послідовно й грамотно викладено матеріал. Береться до уваги вміння студента самостійно добирати літературу із застосуванням сучасних інформаційних технологій, опрацьовувати отримані відомості, синтезувати й аналізувати їх.

ВАРІАНТИ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Варіант № 1

1. Особливості суспільно-політичного красномовства
2. Етапи підготовки промови
3. Теофан Прокопович як теоретик ораторського мистецтва
4. Словникова частина: *елокуція, повчання, аудиторія, рекламне красномовство, вульгаризми, сарказм, риторичне заперечення*

Варіант № 2

1. Академічне красномовство
2. Тема й мета промови
3. Зародження риторичної науки давньою українською мовою. Йоаннікій Галятовський
4. Словникова частина: *диспозиція, панегірик, промова, суспільно-політичне красномовство, жаргонізми, тавтологія, риторичний вигук*

Варіант № 3

1. Соціально-побутове красномовство
2. Добір матеріалу для промови
3. Квінтіліан в історії римської риторики
4. Словникова частина: *індукція, філіпіки, церковно-богословське красномовство, увага, канцеляризми, полісиндетон, риторичне звертання*

Варіант № 4

1. Специфіка військового красномовства
2. Написання тексту промови
3. Цицерон в історії ораторського мистецтва
4. Словникова частина: *дедукція, акція, софізм, соціально-побутове красномовство, мовні штампи, метонімія, риторичне запитання*

Варіант № 5

1. Церковно-богословське красномовство
2. Аргументація в промові
3. Аристотель як теоретик риторики

4. Словникова частина: *композиція промови, логограф, епідейктична промова, диспут, переконлива промова, персоніфікація, епіфора*

Варіант № 6

1. Промови з метою переконати
2. Аналіз промови після її виголошення
3. Софісти в історії риторики: Горгій, Лісій, Коракс
4. Словникова частина: *меморія, риторика, мітингова промова, дискусія, агітаційна промова, іронія, евфемізм*

Варіант № 7

1. Класифікація промов
2. Урахування особливостей аудиторії при підготовці промови
3. Риторика Сократа
4. Словникова частина: *головна частина промови, військове красномовство, аттичний стиль, розважальна промова, просторічна лексика, паралелізм, асиндетон*

Варіант №8

1. Особливості розважальних промов
2. Підготовка до виголошення промови
3. Риторика Платона
4. Словникова частина: *вступ промови, азійський стиль, академічне красномовство, заклична промова, мовний етикет, антитеза, каламбур*

Варіант № 9

1. Інформаційна промова
2. Виголошення промови перед аудиторією
3. Ораторська майстерність Демосфена
4. Словникова частина: *висновок промови, еристика, парламентська промова, проповідь, контакт з аудиторією, метафора, анафора*

Варіант № 10

1. Агітаційна (натхненна) промова
2. Композиція публічного виступу
3. Перікл як політик і оратор
4. Словникова частина: *інвенція, молитва, політична промова, розважальна промова, інверсія, епітет, міжмовні омоніми*

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Абрамович С. Д.* Риторика : [навч. посіб.] / С. Д. Абрамович, М. Ю. Чикарькова. — Львів : Світ, 2001. — 238, [1] с.
2. *Андерсон К.* Успішні виступи на TED. Рецепти найкращих спікерів / Кріс Андерсон ; пер. з англ. Олександра Асташова. — 2-ге вид. — Київ : Наш формат, 2017. — 249, [1] с. — (Світоглядна література).
3. Антисуржик : вчимося ввічливо поводитись і правильно говорити : [навч. посіб.] / [О. Сербенська та ін.] ; за заг. ред. Олександри Сербенської. — 3-тє вид., допов. і переробл. — Львів : Апріорі, 2017. — 304 с.
4. *Бондаренко В. В.* Риторика : навч. посіб. / В. В. Бондаренко ; М-во освіти і науки України, Харків. нац. автомобільно-дорожній ун-т. — Харків : ХНАДУ, 2013. — 111 с.
5. *Гандапас Р.* Камасутра для оратора : 10 розділів про те, як перетворити публічний виступ на втіху / Радислав Гандапас. — Київ : Моноліт-Bizz, 2017. — 272 с.
6. *Голвей Т.* Слова, що лунають крізь віки : найважливіші в історії людства промови, що змінили світ / Террі Голвей. — Київ : КМ-Букс, 2018. — 480 с.
7. *Докаш В. І.* Риторика : навч. посіб. / Віталій Докаш ; М-во освіти і науки України, Чернів. нац. ун-т ім. Юрія Федьковича. — Чернівці : ЧНУ, 2016. — 355 с.
8. *Каньоса П. С.* Риторика : навч. посіб. / П. С. Каньоса ; Кам'янець-Поділ. нац. ун-т імені Івана Огієнка. — Кам'янець-Подільський : Д. Г. Зволейко, 2011. — 207 с.
9. Карнегі Д. Як здобувати друзів і впливати на людей у цифрову еру / [Дейл Карнегі] з Брентом Коулом ; [пер. з англ. Я Гордієнка] ; Дейл Карнегі та партнери. — Київ : Країна Мрій, 2012. — 255 с.
10. *Колотілова Н. А.* Риторика : навч. посіб. / Н. А. Колотілова. — Київ : Центр навчальної літератури, 2007.
11. *Кропивко І. В.* Риторика : навч. посіб. / І. В. Кропивко ; Мін-во освіти і науки України, Дніпропетр. нац. ун-т, Кафедра теорії мистецтва. — Дніпропетровськ : Пороги, 2003. — 67 с.
12. *Куньч З. Й.* Риторика : підручник / Зоряна Куньч, Галина Городиловська, Ірина Шмілик ; Нац. ун-т «Львівська політехніка». — Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2016. — 494 с. : табл.

13. Куньч З. Й. Риторичний словник / З. Й. Куньч. — Київ : Рідна мова, 1997. — 341 с.
14. Куньч З. Й. Українська риторика : історія становлення і розвитку : навч. посіб. / Зоряна Куньч ; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Нац. ун-т «Львівська політехніка». — Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2011. — 247 с. : іл.
15. Кушнір Р. О. Великий оратор, або як говорити так, щоб Вам аплодували стоячи / Р. О. Кушнір. — Дрогобич : Коло, 2013. — 256 с.
16. Мацько Л. І. Риторика : навч. посіб. / Л. І. Мацько, О. М. Мацько. — Київ : Вища школа, 2003. — 311 с.
17. Онуфрієнко Г. С. Риторика : навч. посіб. / Г. С. Онуфрієнко. — Київ : Центр учбової літератури, 2008. — 587 с.
18. Промови, що змінили світ / пер. з англ. В. Горбатько. — Київ : КМ-Букс, 2018. — 328 с.
19. Риторика : теоретичні та практичні аспекти комунікації : монографія / [ред. колегія : В. М. Вандишев, Я. З. Ліханський, О. С. Переломова ; відп. ред. В. М. Вандишев]. — Суми : Сум. держ. ун-т, 2015. — 110 с.
20. Сагач Г. Ділова риторика : мистецтво риторичної комунікації / Галина Сагач ; Міжнар. акад. фонд. основ буття, Київ. ін.-т соц. та культ. зв'язків ім. св. рівноапост. княгині Ольги. — Київ : Зоря, 2003. — 255 с. : іл., табл.
21. Сивачук Н. П. Академічна риторика : навч. посіб. / Н. П. Сивачук, І. М. Снігур, О. М. Санівський ; М-во освіти і науки України, Уман. держ. пед. ун-т ім. Павла Тичини, Ін-т філології та суспільствознавства, Наук.-досл. лаб. «Театр слова». — Умань : Сочінський, 2013. — 374 с.
22. Степура А. WOW-виступ по-українськи: ноу-хау сучасного оратора / Андрій Степура. — Дніпро : Моноліт, 2018. — 304 с.

ДОДАТОК А
ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ

**УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ ДРУКАРСТВА
КАФЕДРА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ,
БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ**

КОНТРОЛЬНА РОБОТА
з дисципліни «Риторика»

Виконавець:
студент групи ЗІБА–3
Костенко І. Є.
Перевірила:
доц., канд. філол. наук
Антоник О. В.

ЛЬВІВ — 202_